

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek senátu JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu **Ing. P. D., M.,** zast. JUDr. J. J., advokátom, K., pošta P., IČO: X., proti žalovanému: **JUDr. M. Č., M.,** správca konkurznej podstaty úpadcu H., a. s. „v konkurze“, P., IČO: X., o **vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. 01. 2011, č. k. 52 Cbi/1/2007-173, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. 01. 2011, č. k. 52 Cbi/1/2007-173 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 11. januára 2007 domáhal voči žalovanému vylúčenia vecí z konkurznej podstaty úpadcu,

a to práva k priemyselnému vzoru č. reg. 254 93 pre územie Slovenskej republiky a č. reg. 282 53 pre územie Českej republiky s názvami Ťahač letiskovej techniky a s prioritami od 03. 07. 1997, ktoré sú zapísané v súpise konkurznej podstaty. V odôvodnení žaloby uviedol, že opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 407/98-1438 zo dňa 06. 12. 2006 uložil súd žalovanému, aby neodkladne po doručení opatrenia zaradil do súpisu konkurznej podstaty majetok úpadcu, špecifikovaný v opatrení. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 40798 – 1442 zo dňa 06. 12. 2006 súd uložil žalobcovi, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia podal na Krajskom súde v Banskej Bystrici proti správcovi konkurznej podstaty žalobu o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty k právam vyšpecifikovaným v uznesení, okrem iného aj k priemyselnému vzoru č. reg. 254 93 pre územie Slovenskej republiky a č. reg. 282 53 pre územie Českej republiky s názvami Ťahač letiskovej techniky a s prioritami od 03. 07. 1997. Dôvodom uplatňovania nároku na vylúčenie predmetných práv z konkurznej podstaty je nerešpektovanie zákonných a zmluvných oprávnení žalobcu, ako spolupôvodcu predmetného priemyselného vzoru. Žalobca je spolu s Ing. P. L. a O. K. spolupôvodcom priemyselného vzoru s názvom Ťahač letiskovej techniky a to v totožnom rozsahu 1/3. Uvedené skutočnosti sú zrejmé z osvedčenia o zápise priemyselného vzoru č. 254 93 a jedná sa o skutočnosti, ktoré doposiaľ neboli spochybnené, a ktoré sú regulované § 43 zákona č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch a následne § 11 zákona č. 444/2002 Z. z. o dizajnoch. Úpadca podal prihlášku priemyselného vzoru, je však zrejmé, že tak bolo urobené neoprávnene, v rozpore s príslušnou právnou úpravou, keďže uvedená spoločnosť nebola ani pôvodcom predmetného priemyselného vzoru, ani právnym nástupcom pôvodcu a nedisponovala ani akýmkoľvek iným právom, ktoré by ju oprávňovalo k podaniu predmetnej prihlášky. Napriek uvedenému spoločnosť H., a. s. K. bola zapísaná ako majiteľ priemyselného vzoru a týmto disponovala. Z dôvodu absencie akéhokoľvek práva spoločnosti k predmetnému priemyselnému vzoru, došlo k zapísaniu majiteľstva priemyselného vzoru v prospech spoločnosti neoprávnene, a teda aj zaradenie týchto priemyselných práv do konkurznej podstaty je neoprávnené a tieto priemyselné práva je potrebné vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu.

Podľa žalobcu predmetom zmluvy o predaji podniku zo dňa 08. 02. 1999 medzi žalovaným a spoločnosťou W., a. s. Z., na ktorú dal konkurzný súd súhlas, bol prevod vlastníckeho práva k presne špecifikovaným veciam v znaleckom posudku

spoločnosti G. T., s. r. o. B. zo dňa 17. 12. 1998 a sporné priemyselné práva medzi nimi neboli. Pokiaľ teda žalovaný previedol sporné priemyselné práva, urobil tak bez súhlasu konkurzného súdu a tento jeho úkon je absolútne neplatný.

Žalovaný podľa odôvodnenia rozsudku namietal, že sporné priemyselné práva boli zahrnuté do súpisu konkurznej podstaty, konkurzná podstata bola speňažená ako časť podniku, bez pohľadávok, teda na kupujúceho prešli aj všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva ktoré sa týkali podnikateľskej činnosti predávaného podniku, teda na kupujúceho prešli aj práva, ktoré sú predmetom tejto žaloby. Na základe ustanovení uzavretej zmluvy o kúpe časti podniku nebolo možné previesť na kupujúceho práva k predmetom priemyselného vlastníctva na Úrade priemyselného vlastníctva SR (zmluva o predaji časti podniku neobsahovala právne relevantné údaje, potrebné na prevod), preto ako dodatky k zmluve o kúpe časti podniku boli kupujúcim a predávajúcim následne uzavreté osobitné zmluvy, a to zmluva o prevode práv duševného vlastníctva a zmluva o prevode práv k predmetom priemyselného vlastníctva.

Čo do opatrenia konkurzného súdu zo dňa 06. 12. 2006, č. k. 51-24 K 407/98 -1438, ktorým mu konkurzný súd uložil neodkladne po doručení tohto opatrenia zaradiť do súpisu konkurznej podstaty majetok úpadcu, okrem iného aj priemyselný vzor č. reg. 254 93 pre územie Slovenskej republiky a č. reg. 282 53 pre územie Českej republiky s názvami Ťahač letiskovej techniky a s prioritami od 03. 07. 1997 oznámil, že ho nie je možné realizovať, pretože priemyselné práva boli zapísané do konkurznej podstaty a boli na základe zmluvy o predaji časti podniku prevedené na nadobúdateľa W., a. s., Z.

Súd, vychádzajúc zo súpisu konkurznej podstaty zo dňa 17. 12. 1998, ktorý vykonal správca a z ust. § 19 ZKV uzavrel, že predpokladom pre podanie žaloby o vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty je skutočnosť, že predmetné veci zapíše správca konkurznej podstaty do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami a že táto vec sa v súpise konkurznej podstaty nachádza.

Súd zistil, že súčasťou súpisu konkurznej podstaty úpadcu zo 17. 12. 1998 je jednak súvaha k 29. 11. 1998, ako aj účtovná dispozícia č. ID 1000306 z 29. 11. 1998, ktorá bola pri súpise do konkurznej podstaty zahrnutá a v ktorej sú zahrnuté aj práva, ktoré sú predmetom tejto žaloby. Konkurzný súd opatrením č. k. 51-24K 407/98-1438 zo dňa 06. 12. 2006 uložil

správcovi konkurznej podstaty, aby neodkladne po doručení tohto opatrenia zaradil do súpisu konkurznej podstaty majetok úpadcu vyšpecifikovaný v tomto opatrení. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vypracovania predmetného opatrenia mal konkurzný súd za to, že tento majetok úpadcu sa v súpise konkurznej podstaty úpadcu nenachádza, a preto je ho tam potrebné zaradiť. Správca konkurznej podstaty na to reagoval vyjadrením z 05. 01. 2007 ktorým oznámil konkurznému súdu, že predmetné opatrenie nie je možné zrealizovať, pretože predmetné práva boli zahrnuté v účtovnej dispozícii č. ID1000306, ktorá bola zahrnutá v súpise konkurznej podstaty a tieto priemyselné práva boli prevedené na kupujúceho v zmysle zmluvy o predaji časti podniku a jej dodatkov.

V danom prípade mal súd preukázané, že v čase vyhlásenia konkurzu bol ako majiteľ práv k priemyselnému vzoru, ktoré žiada žalobca z konkurznej podstaty vylúčiť, zapísaný na Úrade priemyselného vlastníctva SR a ČR úpadca, t. j. spoločnosť H., a. s. K.. Aj svedok, ktorý bol v tom čase predsedom predstavenstva úpadcu vypovedal, že majiteľom uvedeného priemyselného vzoru bol úpadca a v danom prípade je potrebné rozlišovať jednak vlastníctvo a jednak autorské práva, ktoré patrili spoločnosti O., spol. s r. o. Uviedol, že celý projekt bol robený na zákazku úpadcu. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nepreukázal, že veci vylúčenia ktorých sa z konkurznej podstaty úpadcu domáha, sú v jeho vlastníctve, prípadne spoluvlastníctve. Žalobca bol aj v osvedčení o zápise priemyselného vzoru na Úrade priemyselného vlastníctva SR a ČR vedený ako jeden z pôvodcov Ťahača letiskovej techniky. Keďže aj po vyhlásení konkurzu zostala predmetná vec vo vlastníctve úpadcu, ktorý bol majiteľom práv k tomuto priemyselnému vzoru, žalobca neosvedčil dôvod pre vylúčenie vecí, nepreukázal, že sa konkurzom zasiahlo do jeho práv, a teda nemá vecnú aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby.

Nakoľko žalobca súdu nepreukázal, že by bol úpadca v čase vyhlásenia konkurzu zapísaný ako majiteľ predmetného práva k priemyselnému vzoru neoprávnene, súd žalobu na základe vyššie uvedených dôvodov zamietol.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalobca a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa na opätovné prejednanie. Odôvodnil ho danosťou dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ d/ a f/ O. s. p.

Čo do súdom I. stupňa konštatovaného nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, ktorú súd I. stupňa vyvodil zo skutočnosti neexistencie jeho zápisu ako majiteľa práva k priemyselnému vzoru naďalej tvrdí, že úpadca bol zapísaný ako majiteľ neoprávnene, pretože nebol jeho pôvodcom a žalobca ako jeho spolupôvodca nikdy nebol zamestnancom úpadcu. Správnosť tohto svojho tvrdenia opiera o ust. § § 43 a 44 zák. č. 527/1990Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch. Tieto skutočnosti mohli podľa neho náležite vysvetliť aj ním navrhnutí svedkovia (na pojednávaní dňa 10. 01. 2011) Ing. L. a O. K., avšak súd nepovažoval ich výpoveď za potrebnú a touto otázkou sa vôbec nezaoberal. Považuje konštatovanie súdu o nepreukázaní neoprávnenosti zápisu úpadcu ako majiteľa priemyselného práva za zjavne neodôvodnené.

Žalobca tiež namieta, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so skutočnosťou, že žalovaný previedol sporné priemyselné práva bez súhlasu konkurzného súdu a naďalej tvrdí, že konkurzný súd nedal súhlas k ich prevodu, čo značí, že príslušné zmluvy sú absolútne neplatné.

Spochybňuje konštatovanie súdu I. stupňa, že správca zahrnul do súpisu konkurznej podstaty akékoľvek priemyselné práva. Dôvodnosť svojich pochybností opiera o prípis Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. 06. 2004, z ktorého je zrejmé, že súd ich zaradenie nariadil a o podanie samotného žalovaného zo dňa 17. 12. 1998, označené ako Súpis konkurznej podstaty úpadcu č. k. 51-24 K 407/98, ktorý neobsahuje žiadne priemyselné práva. Podľa jeho mienky účtovná dispozícia ID 1000306 nespĺňa náležitosti súpisu konkurznej podstaty. Spochybňuje tiež ďalšie doklady, o ktoré súd I. stupňa oprel svoj záver, že sporné priemyselné práva sa v súpise nachádzali. Domnieva sa, že spravodlivému rozhodnutiu veci bráni skutočnosť, že sporné priemyselné práva sa už v konkurznej podstate nenachádzajú.

Napadnutému rozsudku vytýka, že nie je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. a konaniu, ktoré mu predchádzalo, nerešpektovanie ust. § 118 O. s. p, najmä jeho ods. 4 a tvrdí, že mu tým súd odňal možnosť konať pred súdom.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobcovmu odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť.

Uvádza, že po vyhlásení konkurzu vykonal súpis konkurznej podstaty úpadcu formou inventúrneho súpisu majetku ku dňu vyhlásenia konkurzu a s vyhlásením štatutárneho orgánu úpadcu, že súpis je úplný a správny, ho predložil súdu. Tento súpis obsahuje aj účtovnú dispozíciu č. ID1000306, v ktorej sú zahrnuté aj sporné priemyselné práva.

V tom čase bol ako vlastník sporných priemyselných práv v príslušnom registri Úradu priemyselného vlastníctva SR úpadca. Bol ako taký zapísaný aj v čase predaja speňaženej časti podniku dňa 08. 02. 1999 spoločnosti W., a. s. Z.

V čase, keď žalobca podal vylučovaciu žalobu teda už v súpise konkurznej podstaty sporné práva neboli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

Keďže sa odvolací súd stotožnil nielen s výrokom napadnutého rozsudku, ale aj s jeho odôvodnením v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p. na zdôraznenie jeho správnosti reaguje na námietky odvolateľa.

Pokiaľ odvolateľ napadnutému rozsudku vytýka, že jeho odôvodnenie nie je v súlade s § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie je síce obširne ale jasné a výstižné a vysvetľuje, ktoré skutočnosti súd považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Odvolací súd nezistil ani vadu konania spočívajúcu v údajnom nerešpektovaní ust. § 118 ods. 4 O. s. p., z ktorej odvolateľ vyvodil odňatie mu možnosti konať pred súdom. Na pojednávaní dňa 10. 01. 2011, ktorého sa spomenutá vytýka týka, sa žalovaný nezúčastnil, svoju neúčasť ospravedlnil a navrhol aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalobca podaním zo dňa 04. 01. 2011 zaslal súdu právny rozbor veci, v ktorom podrobne rozobral skutkový a právny stav veci. Odpis tohto podania zaslal aj žalovanému. Keďže ust. § 118 ods. 4 O. s. p. ukladá súdu vyzvať účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, podľa názoru odvolacieho súdu v rozhodovanom prípade za situácie, že žalobca doručil súdu aj žalovanému svoj právny rozbor veci, v ktorom podobne zhrnul svoj návrh, vyjadril sa k dokazovaniu a vyjadril sa k právnej stránke veci,

že žalovaný sa na pojednávaní zúčastnil žalobca však nie, súd I. stupňa neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, keď účelom tohto ustanovenia je, aby sa slovne vyjadrili obaja účastníci a mali možnosť repliky.

Čo do rozhodnutia v merite veci odvolací súd konštatoval, že osvedčenie o zápise priemyselného vzoru na Úrade priemyselného vlastníctva SR je zo dňa 27. 04. 1998 (č. 1. 7), teda 7 mesiacov pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu a osvedčenie o zápise priemyselného vlastníctva v ČR je zo dňa 24. 11. 1998 (č. 1. 10), t. j. mesiac pred vyhlásením konkurzu uznesením zo dňa 30. 11. 1998.

Žalobca v konaní nielenže neponúkol žiaden dôkaz, ale ani netvrdil, že prinajmenšom v primeranom čase po vyhlásení konkurzu urobil niečo pre ochranu resp. uplatnenie svojich vlastníckych práv k sporným priemyselným vzorom, práv odvodených od ich pôvodcovstva, resp. spolupôvodcovstva.

Súd I. stupňa preto opodstatnene rozhodujúc o nároku zo spomenutého spolupôvodcovstva uplatnenom až v roku 2007, teda viac než 8 rokov po vydaní osvedčenia v prospech úpadcu a po vyhlásení konkurzu uznal za preukázané, že aj po vyhlásení konkurzu zostali sporné priemyselné vzory vo vlastníctve úpadcu, ktorý bol majiteľom práv k týmto vzorom, že žalobca neosvedčil dôvod na vylúčenie vecí, nepreukázal, že sa konkurzom zasiahlo do jeho práv, a teda nemá aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby. Súd I. stupňa dôvodne usúdil, že žalobca súdu nepreukázal, že by bol úpadca v čase vyhlásenia konkurzu zapísaný ako majiteľ sporných priemyselných práv neoprávnene a preto žalobu zamietol.

Odvolací súd s týmto doplnením odôvodnenia rozsudok súdu I. stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si náhradu neuplatnil, preto mu ju odvolací súd nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. septembra 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková